

Obsah

TEKUTÁ KULTURA A JEJÍ CENTRA	3 - 4
Teoretický text k bakalářské práci	5
Urbanistická struktura města Rožnov p. Radhoštěm	6
Situace širších vztahů	7
Rozbor místa	8
Vývoj konceptu	9 - 10
Fotografie místa s vyznačenými souvislostmi	11
Vztah návrhu k okolním stavbám, etapizace	12
Architektonické řešení - text	13
Přístup z centra města	14
Přístup od základní škol y	15
Přístup ze sídlisté a vilové čtvrti	16
Přístup od medicentra a obecního úřadu	17 - 18
Blízká situace park	19 - 20
Stromy a zařizovací předměty parku	21
1PP	23
1NP	25
2NP	27
3NP	29
Střechy	31
Podélný řez	33
Příčný řez	37 - 40
Interiérové perspektivy	41 - 44
Pohledy	45 - 50
Studie fasád	51
Technická zpráva a dopravní řešení	52
Detail	53 - 56
Exteriérové perspektivy	

TECHNICKÁ UNIVERZITA V LIBERCI

FAKULTA UMĚNÍ A ARCHITEKTURY

Katedra architektury

Akademický rok 2009/2010

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

pro: Andreu Tümovou

program: B3501 Architektura a urbanismus

obor: architektura

Vedoucí katedry Vám ve smyslu zákona o vysokých školách č. 111/1998 Sb. určuje tuto bakalářskou práci:

Název tématu:

Víceúčelové kulturní centrum v Rožnově pod Radhoštěm

UNIVERZITNÍ KNIHOVNA
TECHNICKÉ UNIVERZITY V LIBERCI

3146135227

Zásady pro vypracování:

Komentář:

Předmětem zadání je zpracování návrhu objektu víceúčelového kulturního centra a jeho bezprostředního okolí v Rožnově pod Radhoštěm na základě podmínek architektonické soutěže. Místo pro nové kulturní centrum je v klidné části města, kde v současné době stojí objekt kina, uvažuje se s jeho demolicí. Území je na rozhraní zástavby rodinných domků a veřejných staveb (škola, poliklinika, továrna,...). Návrh podrobně bude řešit uvažovanou 1. etapu / kulturní centrum s přihlédnutím k budoucímu rozvoji - 2. etapa / městská knihovna.

TECHNICKÁ UNIVERZITA V LIBERCI
Univerzitní knihovna
Votavská 132b, Liberec 1
přijato 17

V 16/10 Ab

Podklady:

Výkresové, textové a fotografické podklady poskytnuté vypisovatelem soutěže jsou uloženy na serveru FUA.

Požadované výkony pro odevzdání BP:

- A - Seznam příloh
- B - Rozbor místa a úkolu

*Poznámka:
Předpokládán je esej s obrazovým doprovodem, dokládající autorovo vnímání a interpretaci daného místa a úkolu.*

- C - Návrh (povinný minimální rozsah, možno doplnit o další části)

část návrhu
C.1 - celková situace širších vztahů
C.2 - situace
C.3 - půdorysy všech úrovní
C.4 - řezy
C.5 - pohledy
C.6 - vybraný architektonický detail řešení
C.7 - interiérové perspektivy
C.8 - exteriérové perspektivy a zákresy do fotografie
C.9 - model

měřítko
M 1: 1000
M 1: 500
M 1: 200
M 1: 200
M 1: 200
M 1: 1-M 1:50
min. 2x
min. 3x
M 1:200

- D - Průvodní zpráva a technická zpráva s bilancí ploch a dosažených parametrů využití území

- E - 1x sada zmenšených výkresů pro archivaci ve formátu A3
2x elektronická podoba všech částí bakalářské práce na CD-ROM (akceptovatelné formáty pdf, mp3, mp4), z toho 1x ve tvrdém obalu s přesným označením

Vedoucí bakalářské práce:

Ing. arch. akad. arch. Jan Hendrych

Zadání bakalářské práce:

29. 9. 2009

Termín odevzdání bakalářské práce:

18. 1. 2010 do 15:00 na děkanátě FUA

Jan Hendrych
vedoucí katedry

Jan Hendrych
děkan

Prohlášení

Byl(a) jsem seznámen(a) s tím, že na mou bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, zejména § 60 – školní dílo.

Beru na vědomí, že Technická univerzita v Liberci (TUL) nezasahuje do mých autorských práv užitím mé bakalářské práce pro vnitřní potřebu TUL.

Užiji-li bakalářskou práci nebo poskytnu-li licenci k jejímu využití, jsem si vědom povinnosti informovat o této skutečnosti TUL; v tomto případě má TUL právo ode mne požadovat úhradu nákladů, které vynaložila na vytvoření díla, až do jejich skutečné výše.

Bakalářskou práci jsem vypracoval(a) samostatně s použitím uvedených literatury a na základě konzultací s vedoucím bakalářské práce a konzultantem.

Datum 18. ledna 2010

Podpis

Jan Hendrych

„Buildings are deeply motive structures which form our psyche. People think they are just things they manoeuvre through. But the make-up of a person is influenced by the nature of spaces.“

David Adjaye

- „Slavnostní otevření kulturního zařízení chystá obec Bová“
- „Nalapaný žumperský kulturák se proměnil v Chicago“
- „Kulturák v Řízanech bude mít milionové toalety“
- „Výprogramu před komunálními volbami 2006 sílovala ústecká OD5, že zrekonstruuje dům kultury“
- „Kulturák zve na vánoční punč a zabíjačku“

Z tisku

TEKUTÁ KULTURA A JEJÍ CENTRA

Ukolem mají bakalářské práce je návrh Kulturního centra a městské knihovny v Rožnově pod Radhoštěm. V této úvaze poukazují na výraznost a proměnu fenoménu „kulturního“ ve vztahu k veřejným budovám.

Kultura je „in“ pojem. Evropa je kulturní, žije v ní kulturní společnost. Společnost a její kultura popisují jakýkoliv lidský život v čase a místě. Ale myslím, že pro současnou společnost není její kultura jenom výtým rytmem a vnějším popisem, kultura je v současnosti vědomý program, který překlenul a absorboval práci, zábavu i zdraví. Současný svět kultura nevytváří (samozřejmě), ale zabývá se jí. Společnost se proměnila ve veřejnost, která je otevřená, zahrnuje nekonečné mnoho kultur - historických, národních, etnických, generačních, hudebních, péče o zuby - je multikulturní. Dovolím si vymyslet slovo hyperkulturní, svět se sta z hlediska kultury složitým mimo lidské pojetí.

Každé sebeznění věření kulturního života hledá svou naplnění, většinou ale také svou reprezentaci a svůj prostor. Každý pojem v kultuře chce mít svoje centrum. Velká města je třeba číst pečlivěji než dřív, urbanismus přestal korespondovat s kulturním životem, už nejde vykládat jedno druhým. Do staré kulturní struktury se propisuje pole malých, nejzřetelných, ale pulsujících kulturních center. Náměstí obklopené starými institucemi přestává žít. Skutečným intenzivním prostorem současnosti je ulice, tedy vedle sebe rostou centra módy, zdravé výživy, jógy, jazyková centra, centra sociální pomoci. Životní styl se zdá být individuálním rozhodnutím. Jestliže všelijakým tématem byla paralelní realita, myslím, že dnešním je právě kulturní centrum, vnímám je jako izolace skutečnosti, jako zářící body v realitě, která přestává být vrstevnatá, čitelná.

V tomto kontextu mě zajímá dílo londýnského architekta afrického původu Davida Adjayeho. Jeho tématem je veřejný prostor, důkladně vnímá jeho kvality a procesy. Postup jeho práce se potom podobá hře, při které vkládá do určitého kulturního prostředí funkční prvky. Při čtenbě rozhovorů s Adjajem mě překvapil přísně operativní přístup k projektu, který je na pohled milý, barvitý. Za jeho příjmy a předsedám adekvátní návrhy jsou takřka algoritmy, které získávají ze společenských údajů priměřený výsledek. Jeho stavba je vždycky urbaním činitelem. Adjaye nevnímá veřejný prostor jako ohraničený objem, ale jako nekonečné plynoucí prostředí. Vkládá svoje návrhy „do proudu“ a nastavuje je podle potřeby, aby se tok proměnil. Architektonické řešení není jednoznačný celek, jsou to kompozice. Konstrukce, prostorový záměr, materiály vytvářejí kompozici, která nechává každou část stavby zaznít samostatně. To nevyvolává dojem konsenzu, ale bohatosti dosažené souhrnním různých přístupů.

Adjayeho Idea Store Whitechapel je brilantní architektonickou reflexí, odpovídá na zadání jasnou jako „How do you do?“ „How do you do?“ Idea Store jsou nová kulturní centra vznikající v londýnské části Tower Hamlets. Oblast je typická dělnickým obyvatelstvem, velké procento tvoří muslimové a také mladí lidé. Idea store jsou důležitými kulturními centry, podporují vzdělanost a volnočasové aktivity. Adjayeho pojetí zachází s knihovnou, informačním centrem, tanečním sálem a dalším tak, jak ho mohou jeho uživatelé přirozeně vnímat, jako se spotřebním zbožím. Centrum nemá podobu distingované instituce, řadí se do ulice jako malý obchůdek. Eskalátory vedou do útrobu budovy přímo z chodníku. Fasáda z čírných a modrozelených skel je krásná i děklní, ale zároveň neokázalá. Adjayeho projekty jsou přesně domyšlené rozumné výsledky pečlivé urbanistické i sociální analýzy místa. Přesto návštěvníka příjemně baví a provázejí, není v nich žádná okázalost. Vidím tu analogii s postmoderní literaturou, která je chytrá i přátelská, to vzniká prolínáním různých intelektuálních rovin.

Umberto Eco ve svém úvodu ke knze Bibliotheken píše, že jeho oblíbenou funkcí knihovny je objevování nových knížek, o kterých neměl tušení. Přiklání se k otevřeným knihovnám s velkým volným výběrem, k co nejširšímu získání knih a jejich prohlížení i kávy. Všechny jeho myšlenky směřují k důležitosti lidského měřítka veřejné instituce, kulturního centra. Mají být pro člověka příjemné, pro dnešního člověka s jeho nároky na snadnost, pohodlí, teplotu, potřebu prostoru, technické vybavení. Mnuly svět vnímal kulturu po kusech, divadelních představeních, koncertech, plesích - dvadlech, školách, galeriích, knihovnách. Dnešní kultura je všude a ve všem jako éter, atmosféra slavnosti, která dřív provázela každý kulturní zážitek, už není tak výjimečná, proto se i vztať kulturní instituce a městského prostoru stává měkkí, muzea do sebe přijímají městotvorné prvky, ulice, dvory, průchody, škvělé galerie obsadily opuštěné tovární haly. Když je sbírka výtvarných děl nebo knihovna nedostupná, veřejnost to neznámá, prostě ji objde a putuje dál, protože celý svět se stal nekonečným, zajímavým, naplněným veřejným kulturním prostorem.

Za zvláštní považují obrovskou úspěšnost a oblíbenost japonské kanceláře SANAA v zakázkách kulturních budov všude po světě. Výrazné estetické návrhy SANAY totiž na první pohled popírají, co jsem napsala o polidštění v současné architektuře. Na druhý pohled je to mnohem jasnější. Agustín Pérez Rubio nadepsal svůj článek o slavné kanceláři „SANAA Degree Zero“. Jestliže jsme si zvykli v naší kulturní situaci počítat se vším a počítat do nekonečna, SANAA přišla s nulou na kterou jsme zapomněli, SANAA vládá do zahuštěné přítomnosti bubliny prázdna, ticha, ne-barvy.

V dětství jsem se někoho zeptala, jak končí vesmír a on mi neodpověděl, že je nekonečný, nebo jsem se s tím možná nespokojila, řekl mi, že za vesmírem není nic. Dlouho jsem přemýšlela a mám tu představu pořad ráda, jak to nic za vesmírem vypadá. Dospěla jsem k představě nekonečné nemateriální průhlednosti, kterou se můžu dívat nekonečně daleko, ale nemůžu zahlédnout žádný tvar ani barvu. Prohlázení monografie o SANAA mi připomíná představy o nížem. Na druhý pohled není úspěch tak výrazné opozice na architektonické scéně překvapivý. Strategie SAANY v navrhování veřejných budov je osvěžující a příhodná. Jako bychom měli všechna čísla a oni přišli a přidali nám nulu.

Epidemie kulturních center u nás vypukla díky nevhodnosti prostor a stavu kulturních domů minulého režimu a zvlášť díky Evropským dotacím. Na úvod svého textu jsem vypsala nadpisy článků v tisku a na internetu z poslední doby. Kulturní rostou jako houby po dešti. Kulturní centrum v našem prostředí má svou specifickou podobu a tradici. V 19. Století vznikaly ve větších městech obecní domy a besedy pro výtří různých kulturních spolků. Ve druhé polovině 20. století byly postaveny kulturní domy takřka v každé obci, kromě realizování kulturního života občanů, šlo o vybudování půdy pro upevňování komunistického režimu, což přispělo k jejich neoblíbení. Obce v Čechách jsou malé a na Moravě jsou malé a kulturní centrum je tu většinou jen jedno. Soustřeďuje do sebe většinu kulturního života obce. Zadání jsou takřka totožná, velký multifunkční sál, klub, prostory pro různé kroužky, informační centrum, někdy knihovna a galerie. Velmi význačná je reprezentativní funkce. Dnešní centra jsou většinou odpovědí na deficit občanské vybavenosti v obci, proto myslím, že budou mít smysl a budou dobře využita, zájem o ně nebude souviset jen s jejich novotou.

Ve větších městech je využitelnost všepojímalých kulturních center sporná, ta stávající postupně vymírají. Úspěšnější je kulturní scéna vzájemně nezávislých divadel, klubů, kin, hudebních a výtvarných škol, galerií a dalšího.

Andrea Tůmová, text k bakalářské práci na téma Kulturní Centrum a Knihovna v Rožnově pod Radhoštěm

1 Vybrané práce Davida Adjaye

- Nobel Peace Center, Oslo, Norsko, 2002-2005
- Wakefield Market Hall, West Yorkshire, Anglie, 2005-2007
- Fairfield Road Housing, London, Anglie, 2005-2008
- Thyssen-Bornemisza Limited Edition Art Pavilion, Benátky, Itálie, 2005
- Stephen Lawrence Centre, Deptford, Anglie, 2004-2007
- Idea Store Chiswick Street, London, Anglie, 2001-2004
- Idea Store Whitechapel, London, Anglie, 2001-2005

2 Vybrané práce kanceláře SANAA

- O-Museum, Nagano, Japonsko, 1995-1999
- Kanazawa Museum současného umění, Japonsko, 1999-2004
- Budova Dior, Tokio, Japonsko, 2001-2004
- Škola Zollverein, Essen, Německo, 2003-2006
- New Museum of Contemporary Art, New York, USA, 2007
- Vzdělávací centrum, EPFL, Lausanne, Švýcarsko, 2008
- Serpentine Gallery Pavilion, Londýn, Anglie, 2009

3 Původní vzhled sídla besedy

Společenský fadový tanec čtverýkového typu sestavený z národních tanců.

Česká beseda vznikla z podnětu Jana Nerudy,

poprvé taněna v kurnínském sále v praze 13. 11. 1862

Použitá literatura

AV Monografias 121 SANAA/Sejima&Nishiyawa 1990-2007

Arquitectura Viva, Madrid, Španělsko, 2006

David Adjaye Marking public Buildings, specificity, customisation, imbrication

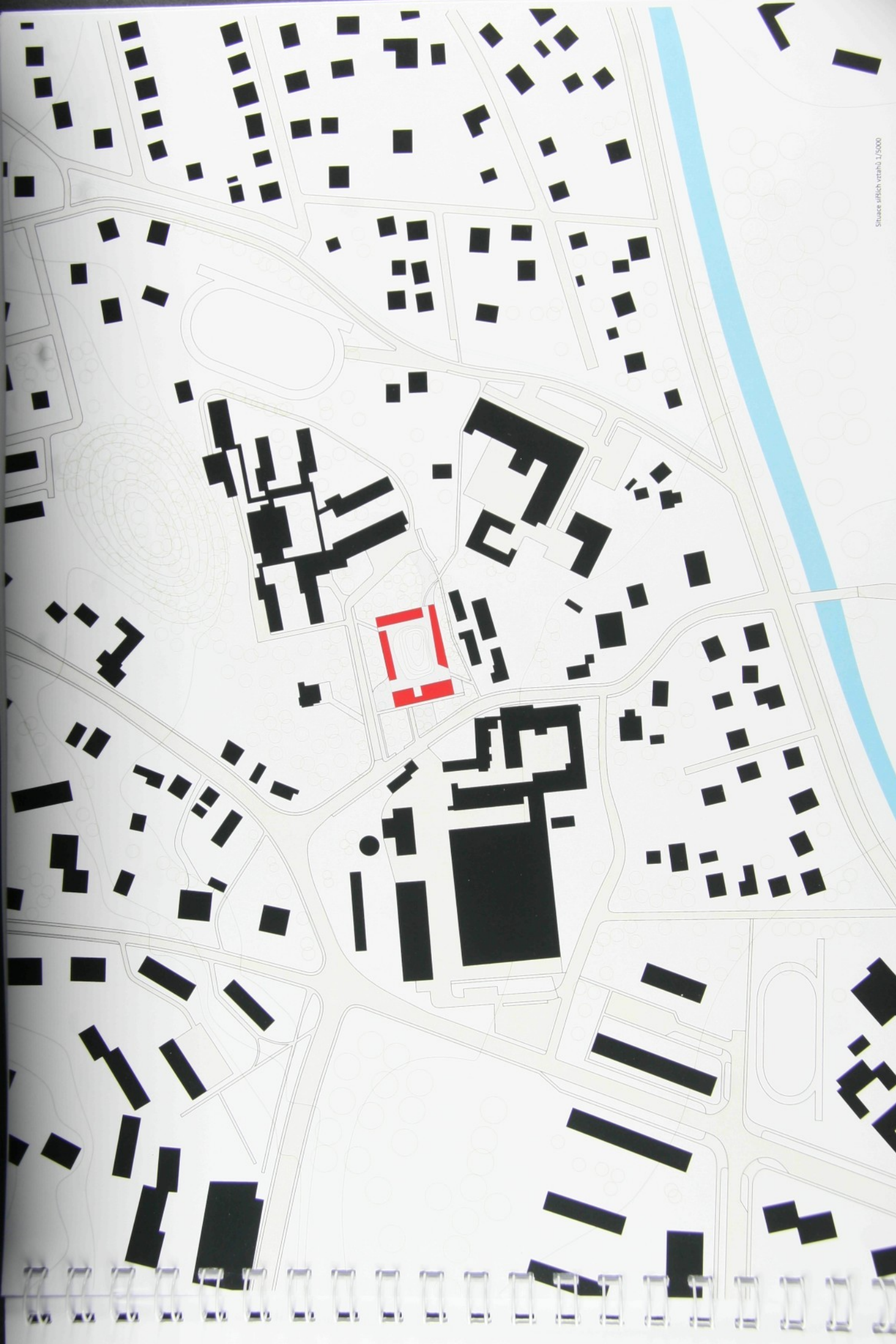
Vydáno k příležitosti výstavy David Adjaye Marking public Buildings, Whitechapel, London, Anglie, 2006

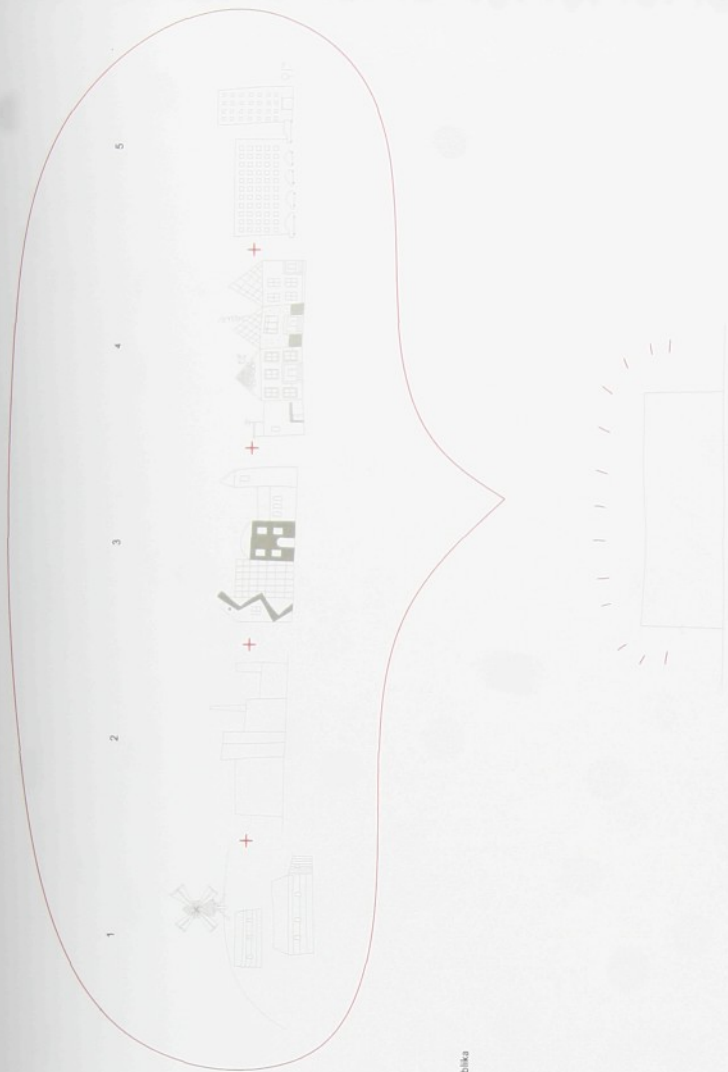
Candida Hofer, Bibliotheken, Shimer/Mosel, Mnichov, Německo, 2005

Úvodní text umbra Eca De Biilotheca byl poprvé uveřejněn v knize Umberto Eco: Sette anni di desiderio,

Vydala Gruppo Editoriale Fabbri-Bompiani, Sontogno, Etas S.p.A, Milano, Itálie, 1983

Architektonická scéna Rožnova pod Radhoštěm je prolínáním několika výrazných, nesourodých názorů různých období. Mým prvním úmyslem bylo navrhnout velmi cudnou stavbu. Umístila jsem doprostřed stavebního pozemku bílou krabici. Doprostřed proto, abych vytvořila vlastní předprostor. Dokola stavby jsem navrhla háj stromů. Chtěla jsem vytvořit zelený filtr, kterým by moje budova prosvítila.

Protože velké prostory byly zadané bez oken, začala jsem pracovat s tmavým jádrem a prosvětleným okrajem. Tmavou část jsem nakonec oddělila od světla a tak vznikl koncept vnitřního tělesa a ohrady, která ho chrání. Chtěla jsem, aby do mezprostoru přšlo, aby v něm člověk mohl dýchat, aby bílá část byla lehká jako krabíčka, aby to těleso, ve kterém je tma, bylo možné uvidět (vnímat je jako to v čem je ... tma).

Nejdříve tři a potom dva sály na sobě, dole větší, malý na něm, byla to celá hora.

Rozhodovala jsem se, jestli chci kopec v krabici nebo horu v krabici. Kopec by byla louka a lidi by se na ni opalovali. Ale park už je venku, nedostupná hora se mi jeví důstojnější. Povrch má neurčitý, linie betonových pásů, někde se točí, někde letí pláň, někde proudí a rostou na ní stromy.

Porušila jsem krabíčku vhodnými průchody, aby kolem mojí hory mohli každý projít. Průchody a východy v mém návrhu jsou odvozeny z rožnovských situací. Vchod kulturního centra je z ulice Bezručova, která spojuje obytnou část, sídliště a vilovou čtvrť s městským středem. Knihovna se otevírá směrem k ulici Letenská, na které je obecní úřad a poliklinika a další městská vybavenost. Průchod nejbližší východu do škol zase nabízí vstupy do dětské knihovny a hudebního oddělení.

Jedna ze čtyř vzniklých hmot nemá obdélníkový půdorys. Chtěla jsem porušit absolutnost návrhu, v jednom místě ho naštipnout, natahnout. Vznikl tak klínový průchod, který se otevírá dovnitř, tudy vede do nitra komplexu nejpříjemnější cesta od náměstí.

Mezi horou a budovami běží ulička dva až šest metrů. Návštěvník si může prohlédnout z blízké betonovou strukturu hory s rostlinami a zároveň velkými okny nahlédnout do dění v knihovně a kulturním centru. Mělo by to být bohaté proměnlivé intenzivní prostředí. Tak vzniklo rozdělení prostorů a etap.

ulice Bernužova, okružná spojnice centra a nehuštější obydlené části města

pohled na školu, parkoviště – částečně zachováno

Lozna

volná zelená plocha před školou, v mém projektu zpracovaná jako park

zkratka vede od vchodu školy, cestičku ve svém projektu zachovám, stávající stromy také

pohled od školy

příchodní cesta ke škole

spojovací ulička vede k mediaci a obecnímu úřadu, ve svém projektu ji zachovám

k mediaci

ulice Berručova, hlavní příjezdová cestany

pohled na základní školu, modřín, nejvyšší stávající strom

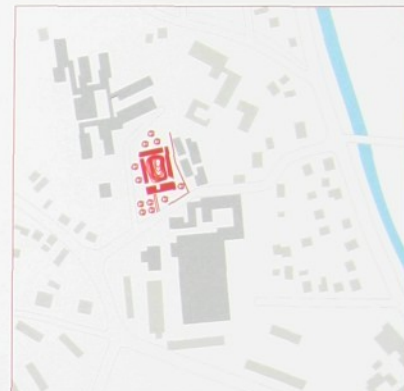
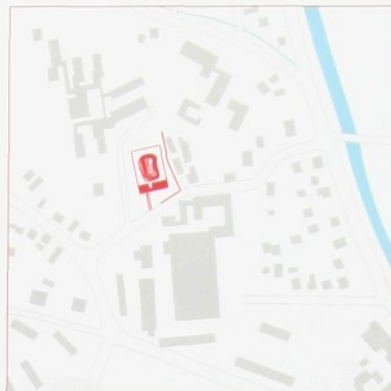
truhlářská dílna má druhý vjezd, oddělený j. řidkou

průmyslový podnik Loana, vrtnice

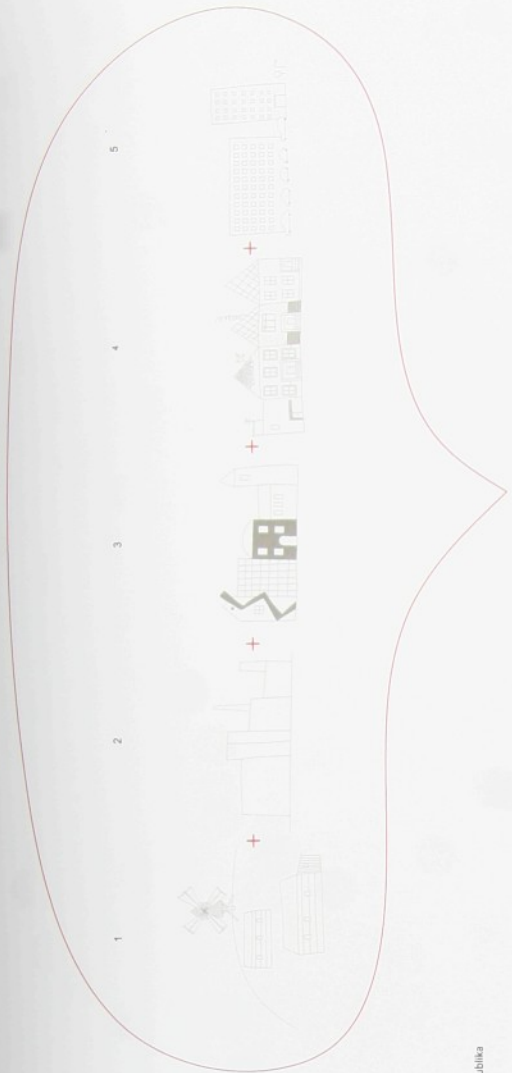
zarostlá vila, stoupající zálezený kopec

První etapou je budova kulturního centra, která se uvádí od Bezručovy ulice intenzivním dlážděným předprostorem s lavičkami a kvetoucími myrbalány. Jemná zídka odděluje místo od průmyslových staveb v jeho blízkosti, parkoviště kryjí stromy. A hora v poli dlážděním červeně. Okolo louka. Suterénní prostor s víceúčelovým sálem, předstávkou, zázemím herců, podzemním parkovištěm a sklady rovněž vznikne v první etapě a bude na povrchu kryt dlažbou.

Ve druhé etapě se ke stranám červeného obdélníku přimknou další tři budovy knihovny. Jsou ve druhém nadzemním podlaží spojeny kulatými lávkami jako korálky na provázku. Hotovou druhou etapu zavší obklopující park s neobvyklými ale neextravagančními stromy.

Čtyři poměrně drobné budovy jsou úměrné měřítku okolní zástavby, svou prostou organizací v obdélníkovém půdorysu nijak neruší, okolní park zlepšuje atmosféru místa, hora poukazuje k přírodnímu kopci ve své těsné blízkosti, který se ke svému plochému okolí chová stejně překvapivě.

Architektonická scéna Rožnova pod Radhoštěm je prolutím několika výrazných, nespořodých názorů různých období. Mým prvním úmyslem bylo navrhnout velmi cudnou stavbu. Umístila jsem doprostřed stavebního pozemku bílou krabici. Doprostřed, proto, abych vytvořila vlastní předprostor. Dokola stavby jsem navrhla háj stromů. Chtěla jsem vytvořit zelený filtr, kterým by moje budova prosvitěla.

Nejdříve tři a potom dva sály na sobě, dole větší, malý na něm, byla to celá hora.

Porušila jsem křabičku vhodnými průchody, aby kolem mojí hory mohli každý projít. Průchody a vchody v mém nárturu jsou odvozeny z rožnovských situací. Vchod kulturního centra je z ulice Bezručova, která spojuje obytnou část, sídlisté a vilovou čtvrť s městským středem. Knihožna se otevírá směrem k ulici Letenská, na které je obecní úřad a poliklinika a další městská vybavenost. Průchod nejbližší vchodu do školy zase nabízí vstupy do dětské knihovny a hudebního oddělení.

Mezi horu a budovami běží ulička dva až šest metrů. Návštěvník si může prohlížet z blízka betonovou strukturu hory s rostlinami a zároveň velkými okny nahlédnout do dění v knihovně a kulturním centru. Mělo by to být bohaté proměnlivé interaktivní prostředí. Tak vzniklo rozdělení prostorů a etapy.

ulice Bezručova, důležitá spojnice centra a nejhustěji obydlené části města

pohled na školu, parkoviště – částečně zachováno

Lozna

Lozna

volná zelená plocha před školou, v mém projektu zpracovaná jako park

okrajka vede od vchodu školy, cestičku ve svém projektu zachová, stávající stromy také

pohled od školy

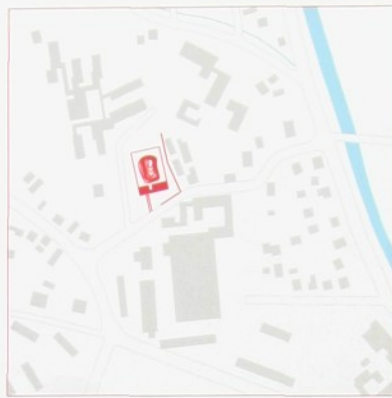
přichází cesta ke škole

spojovací ulička vede k medicenru a obecnímu úřadu, ve svém projektu ji zachová

k medicenru

První etapou je budova kulturního centra, která se uvádí od Bezručovy ulice intimním dlážděným předprostorem s lavicemi a kvetoucími myrobalány. Jemná zídka odděluje místo od průmyslových staveb v jeho blízkosti, parkoviště kryjí stromy. A hora v poli dlážděném červeně. Okolo louka. Suterénní prostor s víceúčelovým sálem, předzáhlím, zázemím herců, podzemním parkovištěm a sklady rovněž vznikne v první etapě a bude na povrchu kryt dlažbou.

Ve druhé etapě se ke stranám červeného obdélníku přimknou další tři budovy knihovny. Jsou ve druhém nadzemním podlaží spojeny kulatými lávkami jako korálky na provázku. Hotovou druhou etapu završí obklopující park s neobvyklými ale ne extravagantními stromy.

Čtyři poměrně drobné budovy jsou úměrně měřítku okolní zástavby, svou prostou organizací v obdélníkovém půdorysu nijak neruší, okolní park zlepšuje atmosféru místa, hora poukazuje k přírodnímu kopci ve své těsné blízkosti, který se ke svému plochému okolí chová stejně překvapivě.

ARCHITEKTONICKÉ ŘEŠENÍ

KULTURNÍ CENTRUM

Jsou dvě třípodlažní budovy. První, ve tvaru hory, druhá ve tvaru prostého kvádru. Budovy jsou propojeny v suterénu a lávkou ve druhém nadzemním podlaží. Na úrovni prvního nadzemního podlaží lze mezi budovami přejít blízkými protilehlými vchody.

Uvnitř hory se odhrává hlavní program centra. Víceúčelový sál přesahuje výšku dvou pater, je naplň zapuštěný do země. Díky vertikálně pohyblivému jevisti horizontálně pohyblivým prvkům hledíště umožňuje tento prostor divadelní představení, kinoprojekci, uspořádání konference nebo plesu. Sál je napojen na suterénní prostory představení se šatnou a barem, skladu se zásobovacím výtahem a parkoviště. Představení proslévá část zastřešené atrium, z jehož zastřešené části vyrůstá strom. Navrhuji například aralku štihlou. Atrium je přístupné, na dně jsou kamínky a louže. Stěna do parkoviště a strop jsou průsvitné (sklo se zatavenou tkaninou), stěny do sálu a představení jsou průhledné. Je to místo, které nesouvisí s programem centra, je tu jediné svého druhu, je nesmýslivé, má svůj vlastní malý svět a přesto svou přítomností prozaňuje ostatní prostory. Jeho nerelevantní přítomnost vnímám jako relativní prostor, jako místo z jiné dimenze, přístřešek se zahradou.

V úrovni druhého nadzemního podlaží je provazistě divadla a větší část výstavního prostoru galerie, který pokračuje po přechodu lávky ve druhé budově.

Budova obdélníkového půdorysu obstarává většinu dalších provozů. Místo protilehlých vstupů v úrovni prvního nadzemního podlaží tvoří bránu do celého navrhovaného komplexu, zároveň je výchozím bodem pro všechny uživatele centra.

Schodiště Hesajici do suterénu vede do předprostoru hlavního sálu. Dvě stoupající schodiště (a výtah) zprostředkovávají vyšší patra.

Vstupní bod zahrnuje prodej lístků, poskytování informací a šatnu. Je řešený jako volně stojící jádro, které se opakuje ve všech podlažích, jeho funkce se proměňuje, případně se rozšiřuje.

V místě vstupu dále najdeme na jedné straně kavárnu, na druhé klub, oddělený atriem. Atrium se propisuje do suterénu, vyrůstá z něj štihlý strom. Ve druhém nadzemním podlaží je galerie s malým knižkupectvím, přístupná po hlavním schodišti a klubovna, s možností přímějšího přístupu po vlastním schodišti. Ve třetím nadzemním podlaží jsou kanceláře a pobytový prostor zaměstnanců centra. Jsou tu i dva dvoulůžkové pokoje k ubytování hostů.

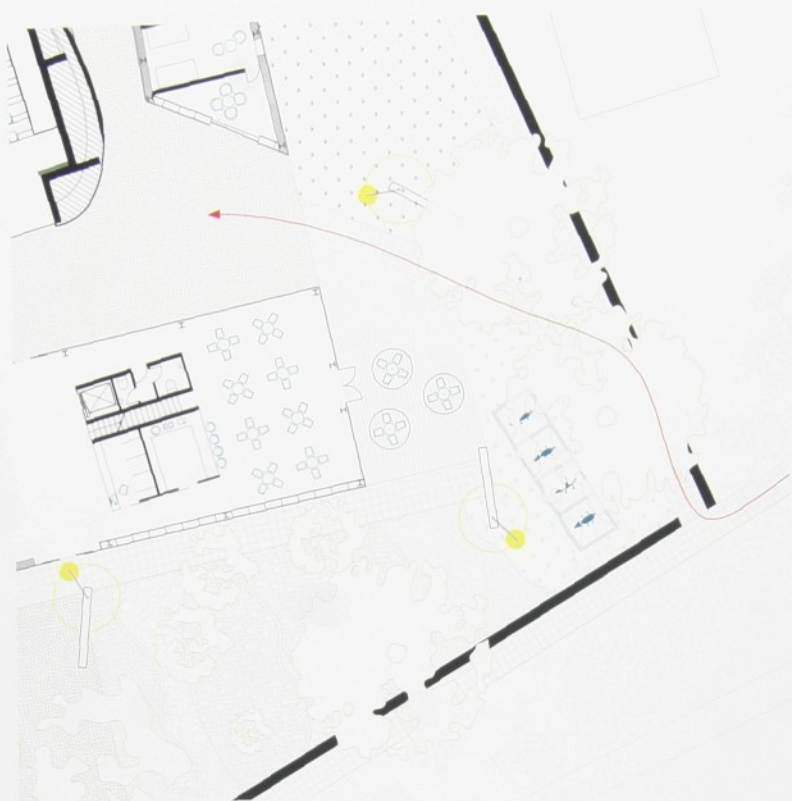
KNIHOVNA

Knihovnu tvoří tři štihlé kvádry, postavené ze tří stran kolem obdélníkového prostoru. Ve druhém nadzemním podlaží jsou propojeny lávkami. Principem knihovny je obcházení dvora, jehož většinu zabírá hora, která se po obvodu mění svou strmostí, dynamikou linií betonových listů, charakterem rostlin, které jí porůstají. Dlouhé prostory knihovny jsou rytmicky členěny jednoduchými zařízeními a předměty. Kromě výhledu stěny skýtají světelnou hru svých různých průsvitných částí. Je pro mě důležité vnímat knihovnu jako pokoj, jako sled pokojů – knihoven.

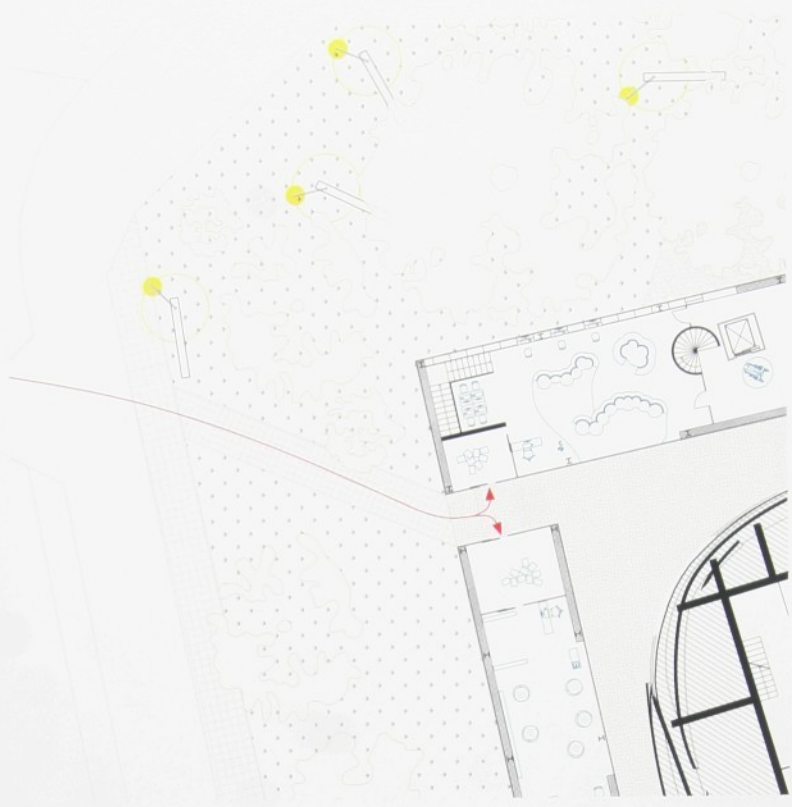
Přízemí prostřední budovy knihovny je vstupním prostorem, analogickým s kulturním centrem ve funkci brány, průchodu, i jako místo, ze kterého se program budovy odvíjí. Ve volném plánu stojí tři tělesa, válec schodiště, kvádr sex čtvercovou podstavou výtahu a další kvádr hlavního pultu. Kromě šaten patří zbytek přízemí dětskému oddělení. K oddělení patří suterénní místnost určená k promítání nebo přednášce. Oddělení má i druhý vchod, který navazuje na vchod do vedlejší, severní budovy, jejíž přízemí patří hudebnímu oddělení a počítačové učebně. Přízemí třetí, jižní budovy patří vnitřnímu provozu knihovny a zázemí personálu, je tu i dvoulůžkový pokoj pro hosty.

Ve druhém nadzemním podlaží, propojením lávkami je umístěn celý volný výběr knihovny. Má necelých sedmdesát tisíc svazků. Je malým výtahem spojený se skladem knih v suterénu. Ten má dalších patnáct tisíc svazků. Vytvořila jsem tak mírnou rezervu pro zvětšování knižního fondu. Uspořádání volného výběru lze ještě zahustit nejméně o dalších desetitisíc svazků. Je pro mě důležité všechny knihy soustředit v jednom průchozím podlaží. Nemám představu kde jaké knihy mají být, jen navrhuji aby volný výběr severní budovy byl určen zákovské knihovně a studijním materiálům, protože navazuje na hudební oddělení o patro níž a studovnu nad sebou.

S vybranými knihami se čtenář může vypravit do studovny v třetím podlaží severní budovy nebo do čítárny v jižní budově. Studovna je navržena jako řada prostorných kóji oddělených lehkými plátěnými přepážkami. Každá má svoje ono. Čítárna je rozlehlý prostor plný různých premistitelných sedátek. Část stěn se skládá z posuvných částí, kterými je možné prostor různě otevřít. Nakonec byt uplně na vzduchu. Proti vypsání chrání síť z ocelových lanek. Je zde také uložen fond časopisů. Třetí podlaží hlavní budovy slouží administrativě a malému přednáškovému sálu.

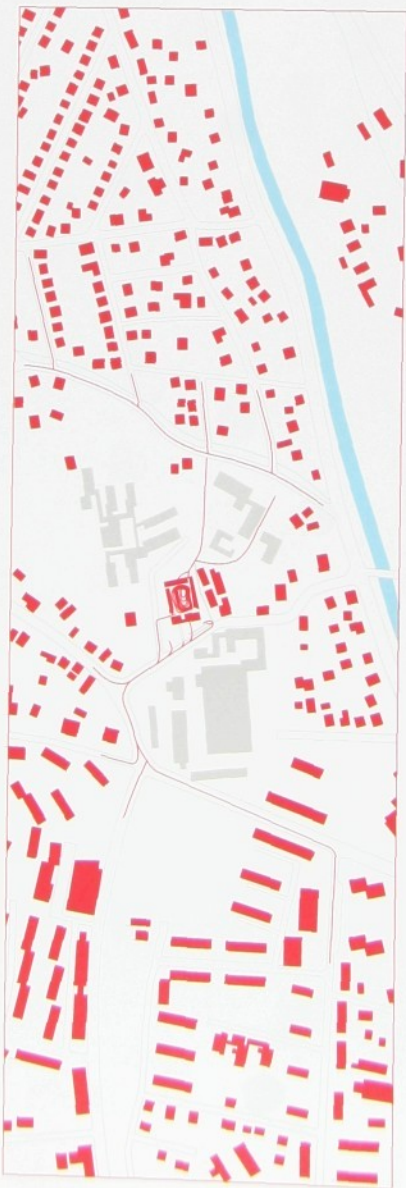

střed města

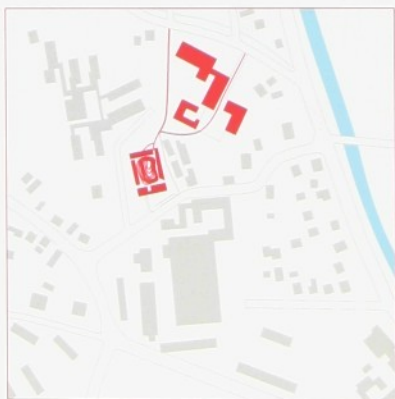
základní škola

obecní úřad, medicentrum

PARK

Rozhodla jsem se zacházet s parkem jako s malým arboretem. Vybrala jsem patnáct druhů stromů a rozdělila je pro sebe do čtyř skupin. Stromy kolem a nad deset metrů výšky, stromy mezi pěti a osmi metry, s kompaktními korunami a svěže zelenými listy jasanového typu, zvláštní stromy s jiným tvarem koruny nebo barvou listů a drobnější či výrazně kvetoucí stromy. Nevýbrala jsem žádný jehličnatý strom, jen nechávám stávající modřín. Osm druhů má hezké a jedlé plody.

Nedovedla jsem rozmístit stromy nahodile a pravidelnost sadu působila vzhledem k pravidelnému půdorysu objektu nudně. Vzala jsem tedy místa, kde jsem chtěla stromy a pokusila jsem se vytvořit skupinu s vnitřní organizací, buď geometrickou, nebo ve vztahu k nějaké vnější linii (například cestě).

Povrchy v parku tvoří pole různě velkých šedých oblázků a dva druhy betonové dlažby. Kostky 30x30 cm, světle šedé barvy a tmavě černá skladba dlažby podobné klasickému kamennému dláždění. Použití prave kamenné dlažby se mi nezdálo vhodné vzhledem k ostatním zvoleným materiálům.

Park je vybaven lavičkami a pouličními lampami sloučenými do jednoho objektu. Vodní prvky jsou louže. Betonové vany s hladinou málo pod úrovní terénu. Jsou umístěny v oblázkových polích, takže jsou oblázky průběžně zasypávány a zase vybírány.

1
Aesculus neglecta
javor obilňový

2
Prunus serotina
myrobalán třešňový

3
Cornus mas
dřín obecný

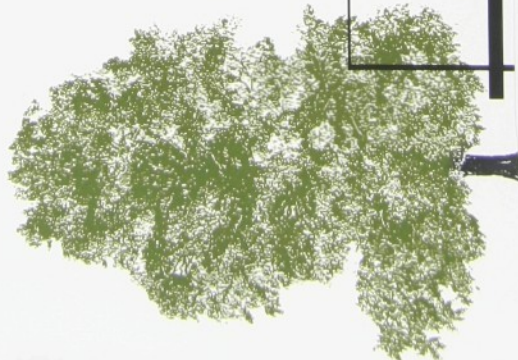
4
Prunus cerasifera
myrobalán třešňový

6
Amelanchier lamarckii
muchovník velký

5
Acer negundo
javor asanolistý

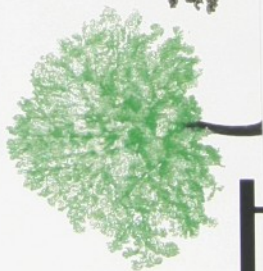
7
Alnus altilix
javor alpský

8
Tilia mongolica
lipa mongolská

9

sorbus domestica
perla loskerů

10

carya ovata
ořechovec vejčitý

11

cydonia oblonga
kádoul obecná

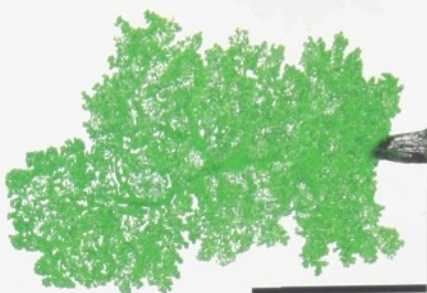
12

ginkgo biloba
jinan dvoudřevý

13

castanea sativa
kaštanovník setý

14

prunus troyana
mandloň trojačná

15

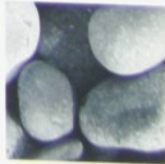
acer davidii
javor davidův

1PP

- 1 parkoviště, 19 míst
- 2 atrium
- 3 sklad občerstvení
- 4 předsalí sobčerstvením
- 5 šatna
- 6 víceúčelový sál
- 7 sklad nábytku
- 8 šatny účinkujících
- 9 prostor pro účinkující
- 10 sklad
- 11 úložní a manipulační prostor
- 12 technická místnost
- 13 nákladní výtah, výtah do skladu knih
- 14 manipulační prostor
- 15 serverovna knihovny
- 16 sklad knih, 15 000 svazků
- 17 manipulační a uložní prostor
- 18 vertikální komunikace
- 19 dětské oddělení knihovny, promítací místnost

2

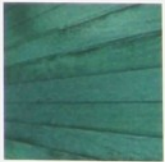
obálky

4

lisořvaný plech

4

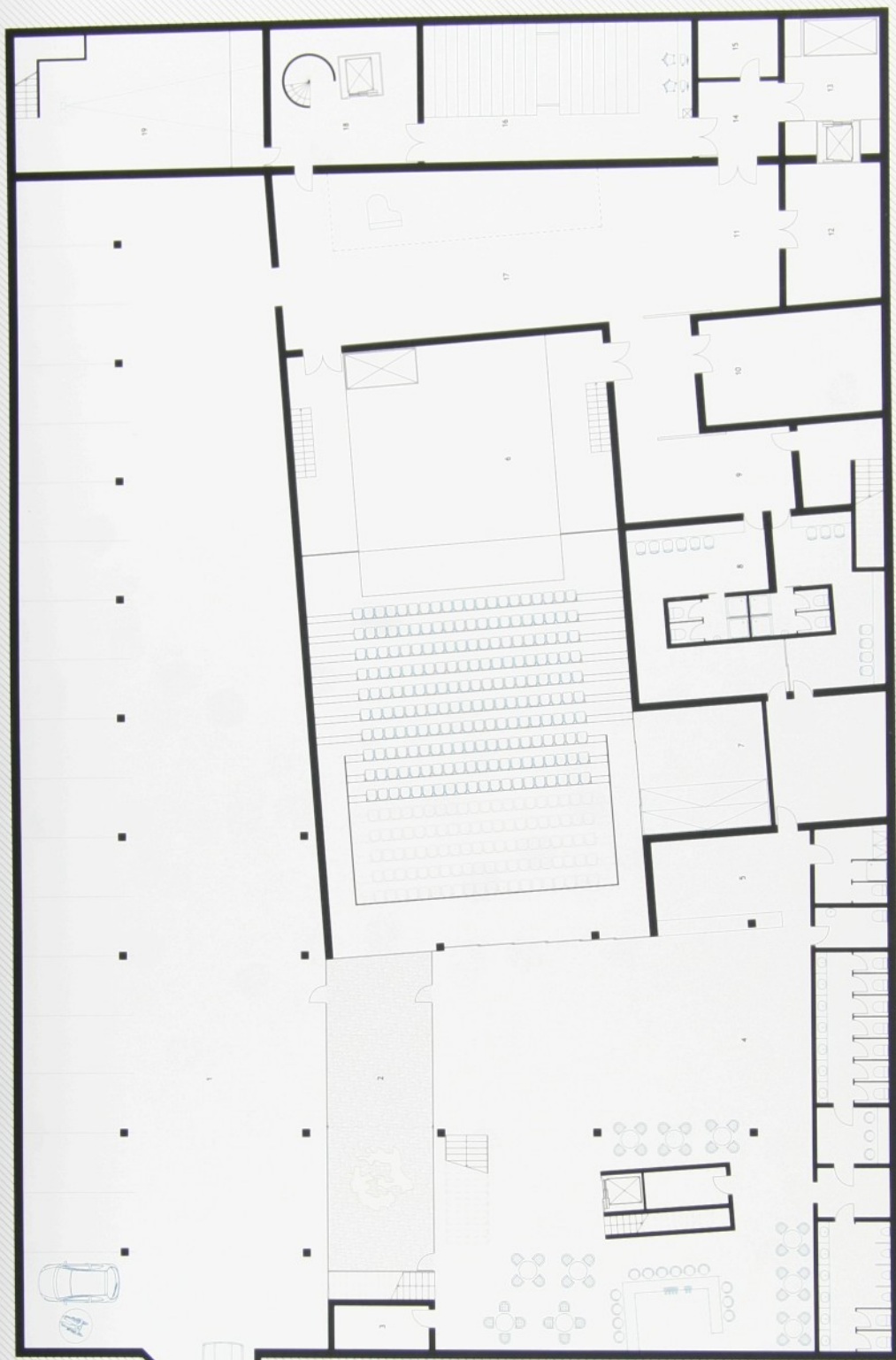

mořené dřevo

19

manéstr

INP KULTURNÍ CENTRUM

- 1 vstupní prostor
- 2 prodej vstupenek, šatna
- 3 kuchyňka kavárny
- 4 kavárna s terasou
- 5 atrium
- 6 klub, 100 míst k sezení
- 7 manipulační prostor
- 8 šatny účinkujících
- 1 vstupní prostor sálu (hledíště)
- 2 promítací a zvuková kabina
- 3 jeviště

INP KNIHOVNA

- 1 vstupní prostor
- 2 šatní skříňky
- 3 dětské oddělení
- 4 vstupní prostor, šatní skříňky
- 5 hudební oddělení
- 6 internet
- 7 počítačová učebna
- 8 tiskárny, kopírky a sklad materiálu pro počítačovou učebnu
- 9 oprava knih
- 10 zázemí zaměstnanců, kuchyňka
- 11 vstup do zaměstnanecké části, průchod
- 12 public relations
- 13 ubytování hostů knihovny

4

průhledná akrylová deska

6

černá průhledná fólie

3

koberec LISA

3

mořené dřevo

5

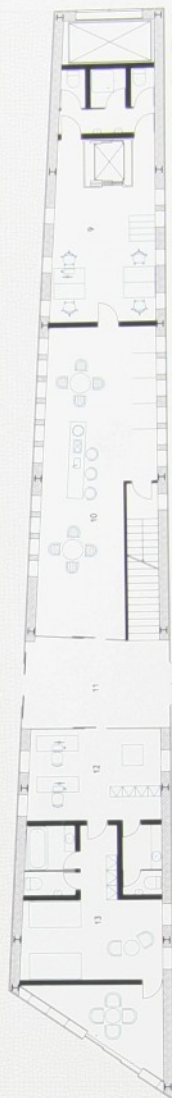
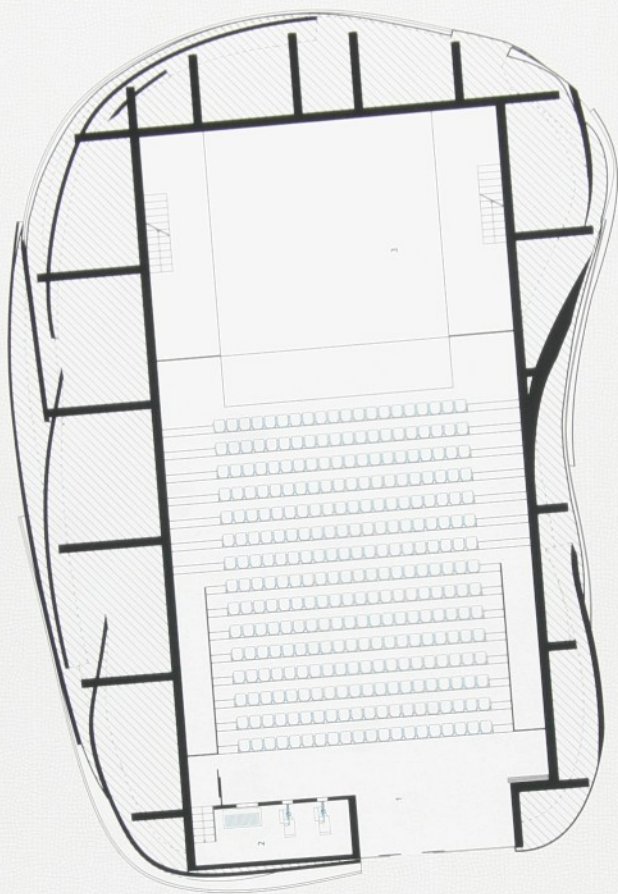
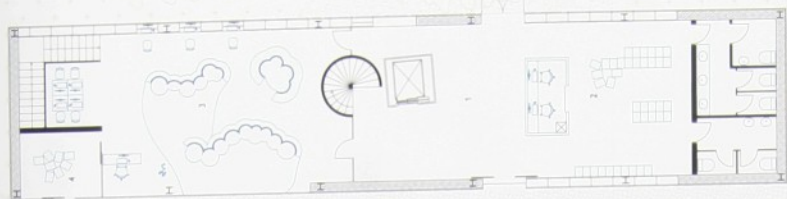

mořené dřevo

5

protihluková izolace

ZNP KULTURNÍ CENTRUM

- 1 předsalí galerie, pořádání vernisáže, odpočívadlo
- 2 kuchyňka
- 3 zázemí kustodky
- 4 klubovna s křeslovou
- 5 knihkupectví
- 6 sál galerie 1
- 7 sál galerie 2
- 8 provozní divadlo

ZNP KNIHOVNA

- 1 vertikální komunikace, výpůjční pult
- 2, 6 knižní fond, volný výběr
- 3 knižní fond, volný výběr
- 4 internet
- 5 knižní fond, volný výběr

2, 6

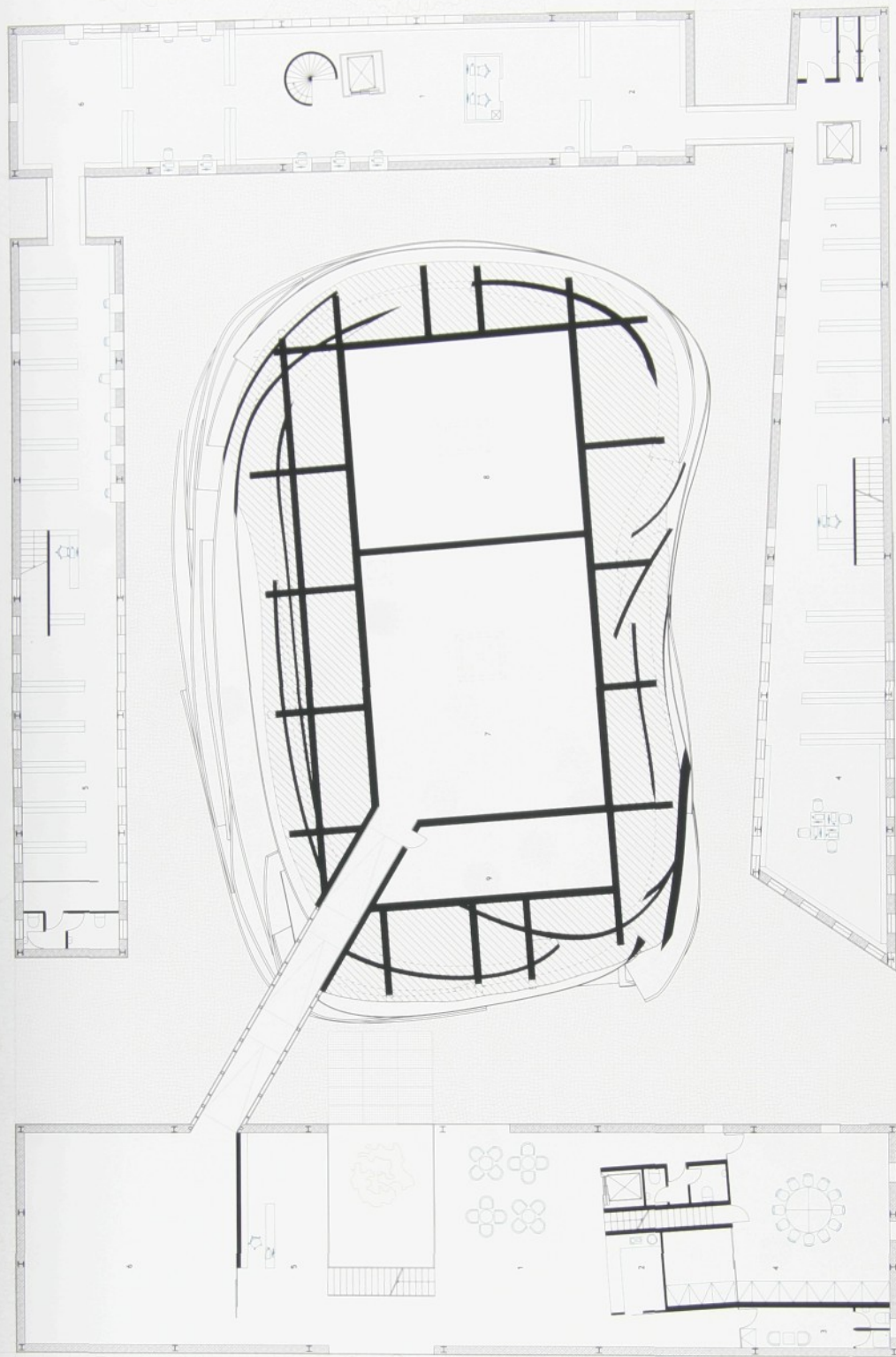

prosvětlený rezistan

1

betonová stěna

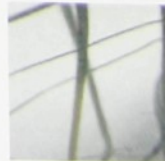
3NP KULTURNÍ CENTRUM

1. denní místnost zaměstnanců
2. kuchyňka
3. konferenční místnost
4. ředitelna
5. grafické oddělení
6. dramaturg divadla
7. dramaturgikina
8. technická místnost
9. ekonomické oddělení
10. redakce Spektra Rožnovska
11. ubytování hostů

3NP KNIHOVNA

1. přednáškový sal, 70 míst
2. konferenční místnost
3. ředitelna
4. ekonomické oddělení
5. čítárna
6. studovna

5

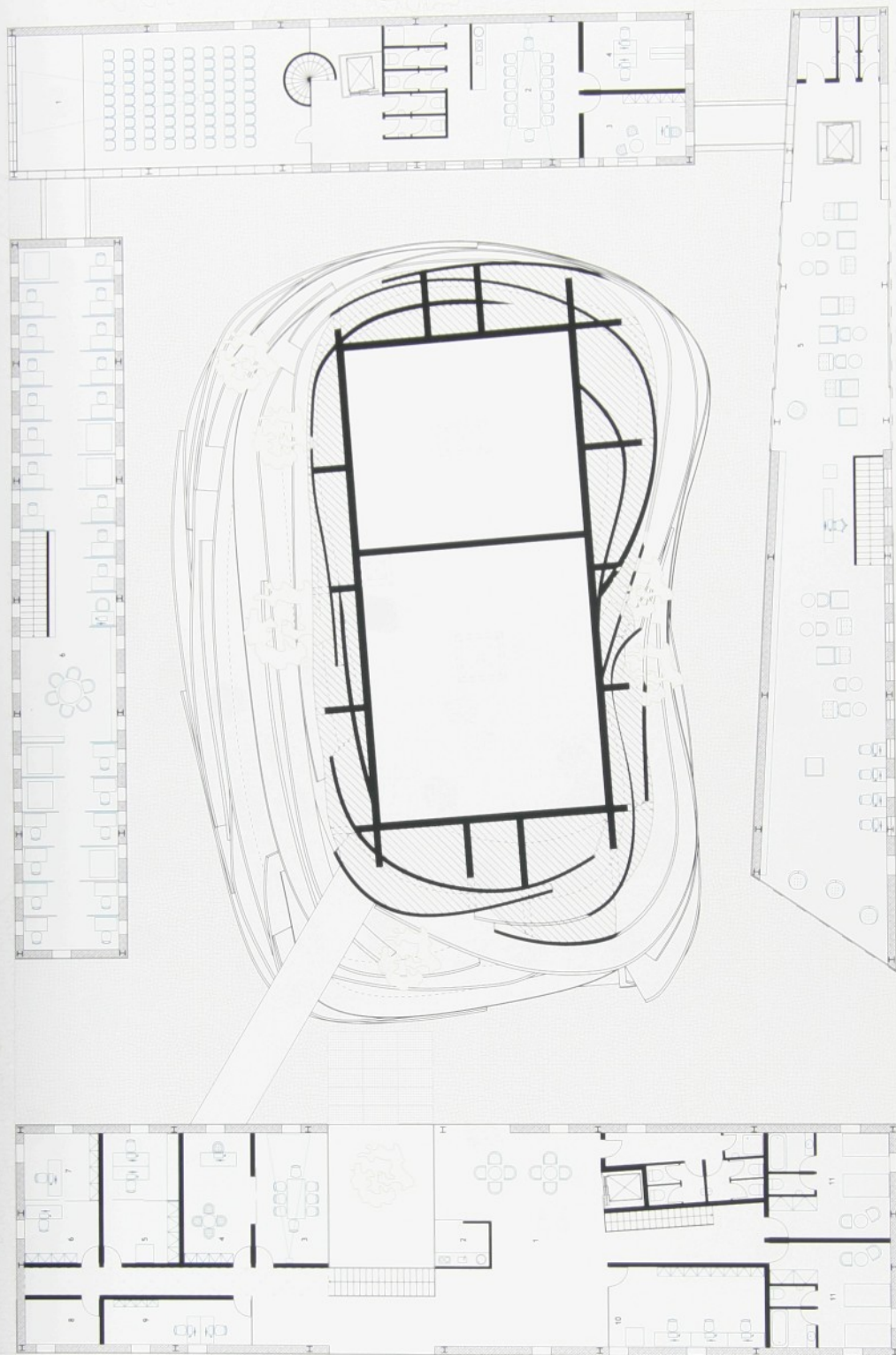

hortálie s velkými roztrápní

6

vinový koberec

STRECHY

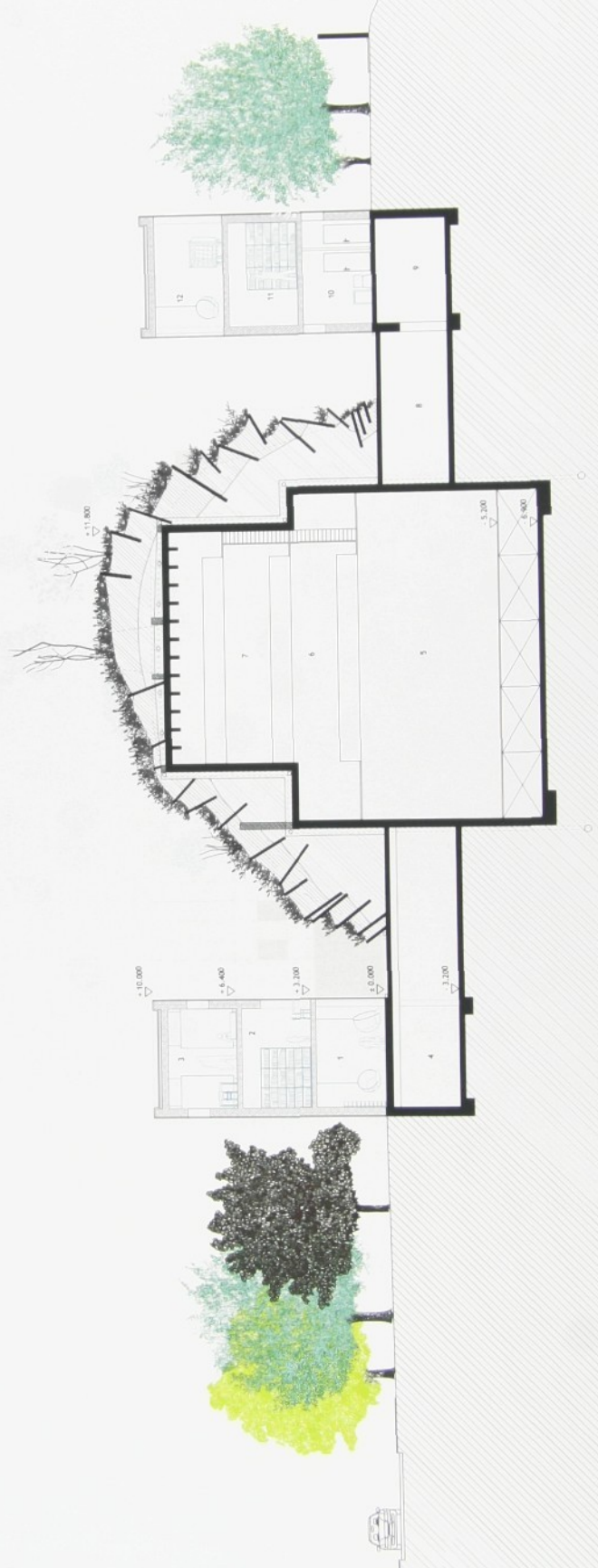

PŘÍČNÝ REZ

- 1 hudební oddělení
- 2 volný výběr, žakovská knihovna
- 3 studovna
- 4 patkoviště
- 5 víceúčelový sál
- 6 osvětlovací lávka
- 7 technická lávka divadla
- 8 vstup účinkujících
- 9 zákulisí
- 10 denní místnost zaměstnanců knihovny
- 11 knihovna - volný výběr
- 12 čtárna

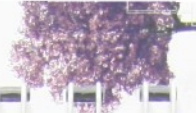

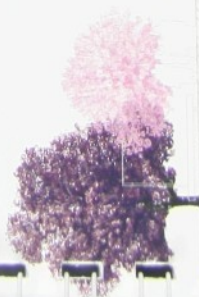
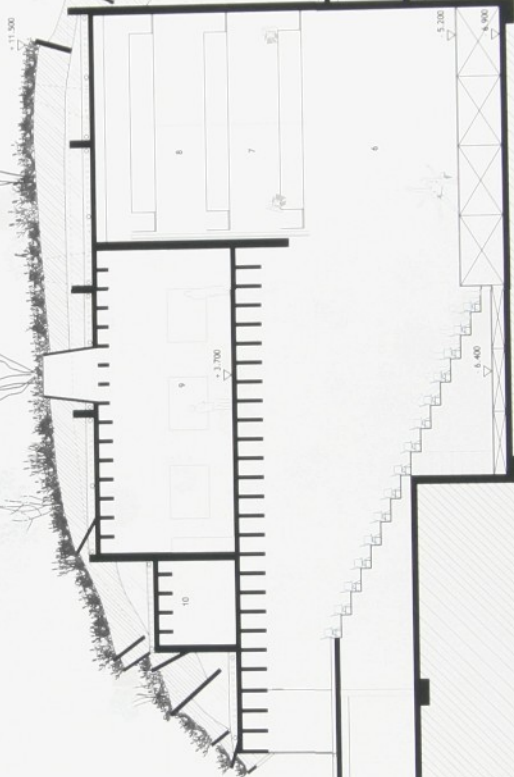
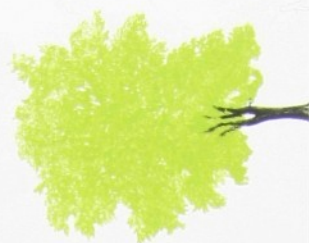

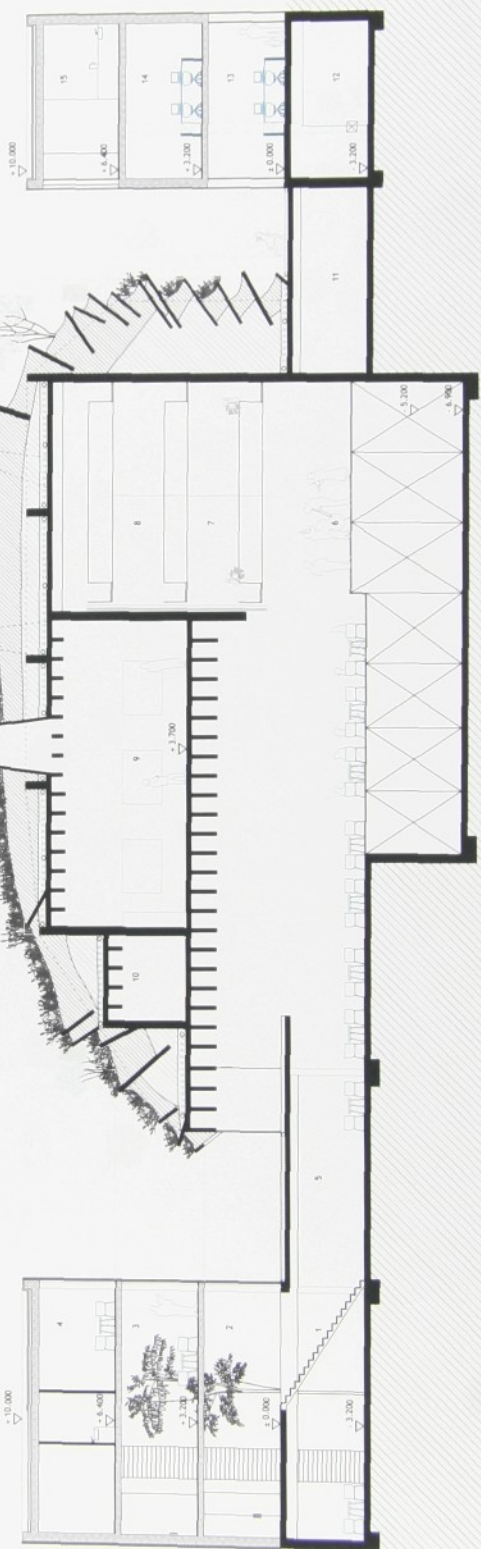

PODÉLNÝ ŘEZ

- 1 předsálí s atriem
- 2 vstupní prostor kulturního centra
- 3 předsálí galerie, aut, odpočívadlo
- 4 zázemí zaměstnanců
- 5 předsálí
- 6 víceúčelový sál
- 7 osvětlovací lávka
- 8 provazistě
- 9 galerijní sál
- 10 zákulisí
- 11 skladště knih
- 12 hlavní informační pult knihovny, výťah na knihy ze skladu
- 13 výpůjční pult (volný výběr)
- 14 denní místnost zaměstnanců knihovny

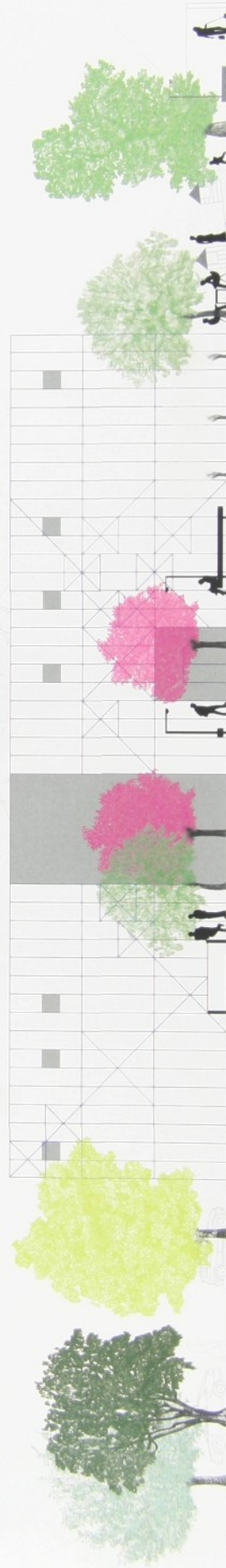

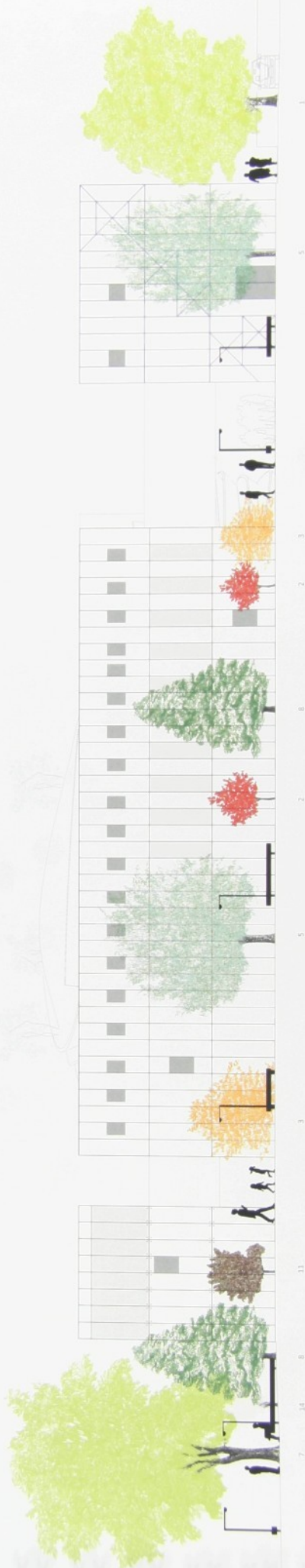
POHLED JIŽNÍ

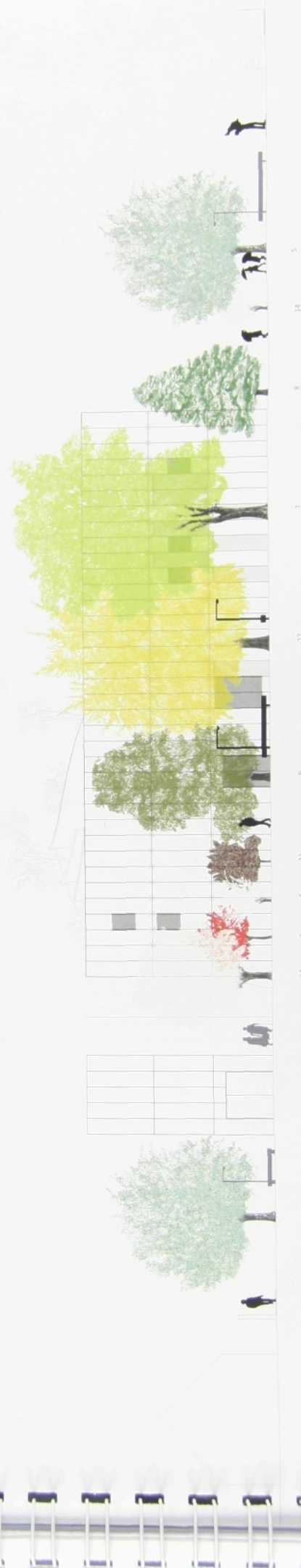
POHLED ZÁPADNÍ

9 15 1 4 10 4 14 14 14 10 10 13

POHLED VÝCHODNÍ

5 14 8 7 32 9 11 6 2 14 5

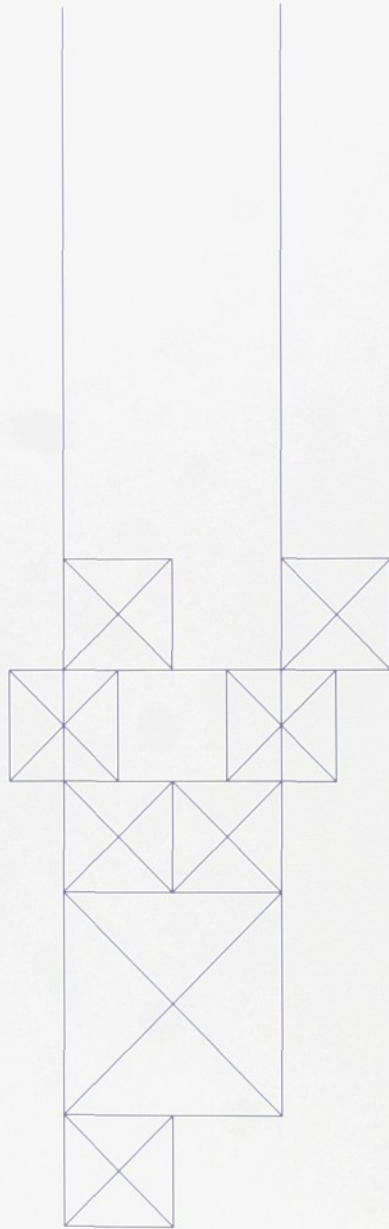
FASÁDY

Plochu čistých kvádrů budov tvoří obklad z bílého průsvitného materiálu. Vyhovující by bylo například akrylátové sklo Corian od firmy Dupont, sklokeramické desky Resistan od firmy Shott, nakonec i jakékoliv mléčné sklo. Na vzorku desky Resistanu mě zaujalo, že je průsvitná poměrně málo a má při průchodu světla syté oranžovou barvu. Rozhodl jsem se materiál použít ne k prosvětlení vnitřního prostředí ani kvůli efektu průsvitnosti, ale právě pro krásnou barevnou proměnu od čistě bílé po zářivé oranžovou, podle intenzity světla. Jde o z mnoha hledisek velmi oddílný materiál, ale právě pro jeho příliš skvělé vlastnosti a stálost se domnívám, že jde o materiál příliš drahý, s použitím ve fasádě jsem se neseptala.

Použila jsem proporci okenních otvorů 2:3. Chtěla jsem tak bílým kvádřům dát tvář běžného domu, „domovitost“. Myslím, že taková okna působí viditelně (evokují pokoje za nimi). Protože mi k prosvětlení vnitřku nestačily, doplnila jsem je pruhy skla, ve kterých je zatavená tkanina. Vybrala jsem bílé hedvábí (nebo umělé hedvábí) pro jeho velmi jemnou strukturu a velkou průhlednost. Na fasádě tvoří jiný bílý odstín, říká jim duchové.

V návrhu fasád jsem dlouho hledala vlastní kompoziční pravidlo, protože samotné přiznání oken a „duchů“ vnitřního prostoru nedávalo esteticky uspokojivý výraz. Dodávám šířku obkladových desek a vhodnou výšku oken (vzhledem k podlaze). Přišlo mi hezčí vytvářet v ploše z obdelníků skupiny než je homogenně rozprostřít. Najednou jsem si uvědomila, že jsou to mraky, prolínající se, stoupající, jdoucí vrstvy oblačnosti. Motály se po knižně kolem mojí hory. Každou další část fasády jsem tvořila tak, aby pro mě představovala různé druhy mraků. Chtěla jsem, aby mraky byly vnitřním principem, nechtěla jsem dělat fasádu s mraky. Proto jsem zůstala u obdelníků i u rastru ve kterém se pohybují.

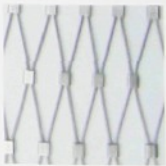
Stěny kulturního centra jsem se rozhodla obalit samostatnou vrstvou, která poukazuje k výjimečnosti estetické výraznosti kulturního zážitku. Dovolila jsem si pojet fasádu jako samostatný výtvarný prvek, nikoliv jako interpretaci konstrukce nebo dispozičního řešení budovy. Použila jsem subtilní vzor z ocelových lanek, který nemá výraz definitivního řešení, je jako záblesk spojení v síti nervové soustavy. Se strukturovou lankou lze dále pracovat, například připevňovat předměty, plachty, nechávat porůst atd., může se stát podkladem pro další možnosti.

duchové tkanina

duchové tkanina

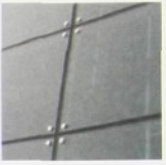
sít z ocelových lanek

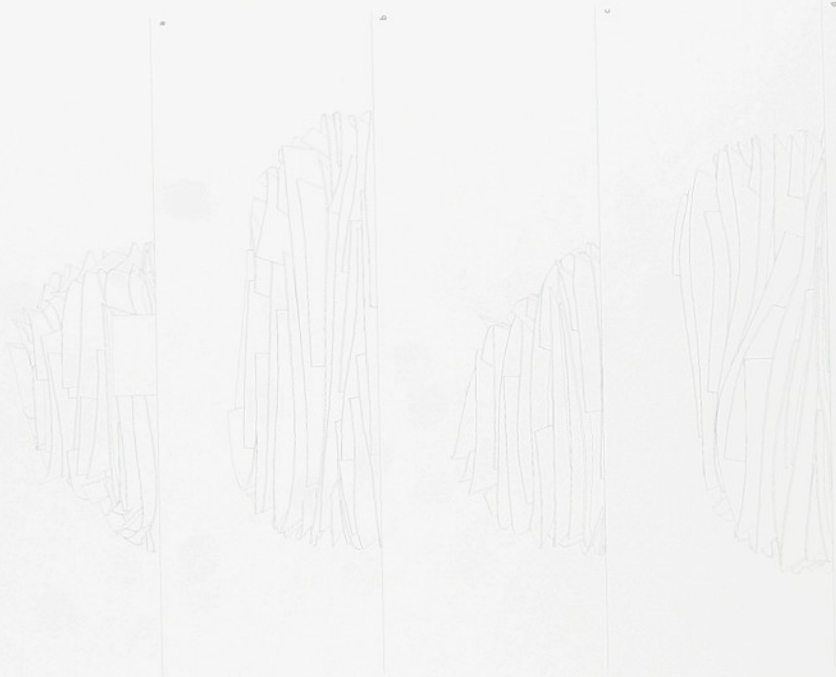
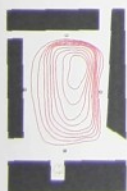
ocelové lanko, tl. 5 mm

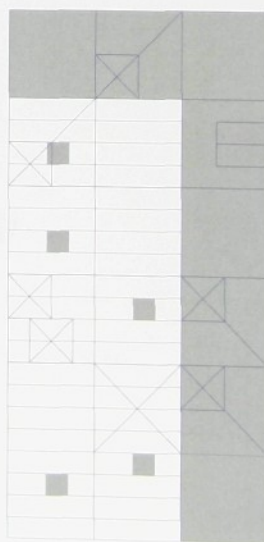
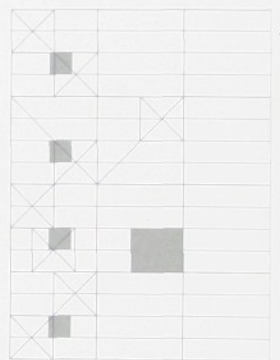
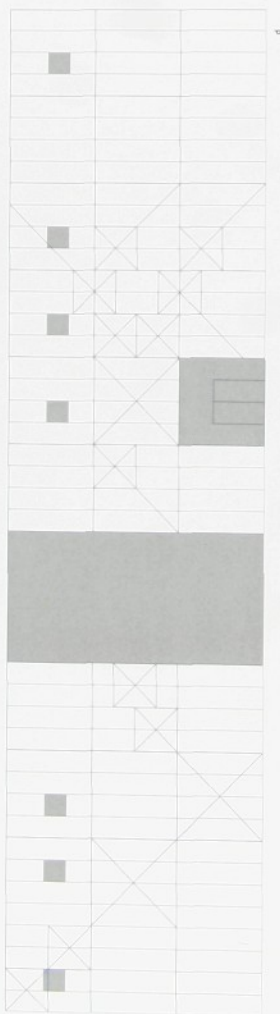
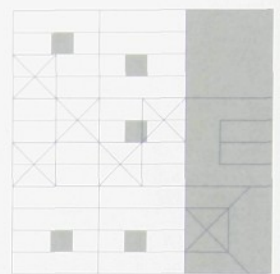
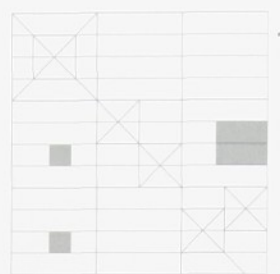
dvouvrstvá skleněná tabule s hedvábnou mezikvrstvou

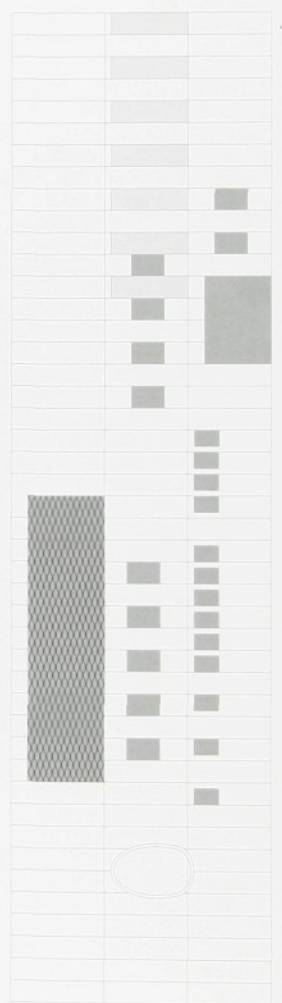
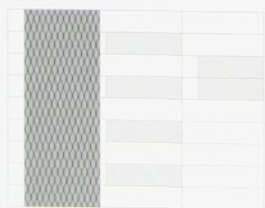
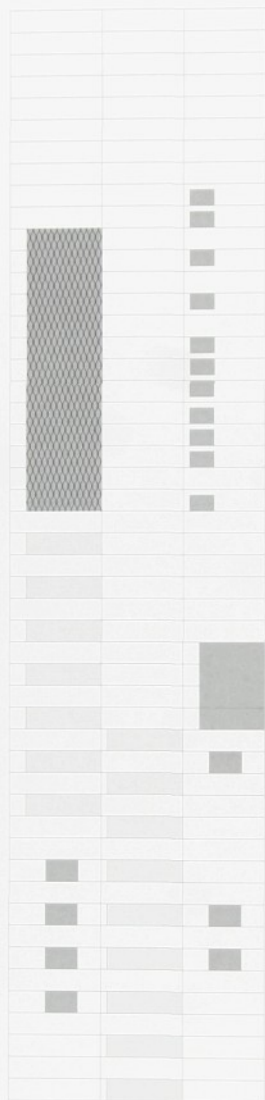
spojovací materiál, nerezová ocel

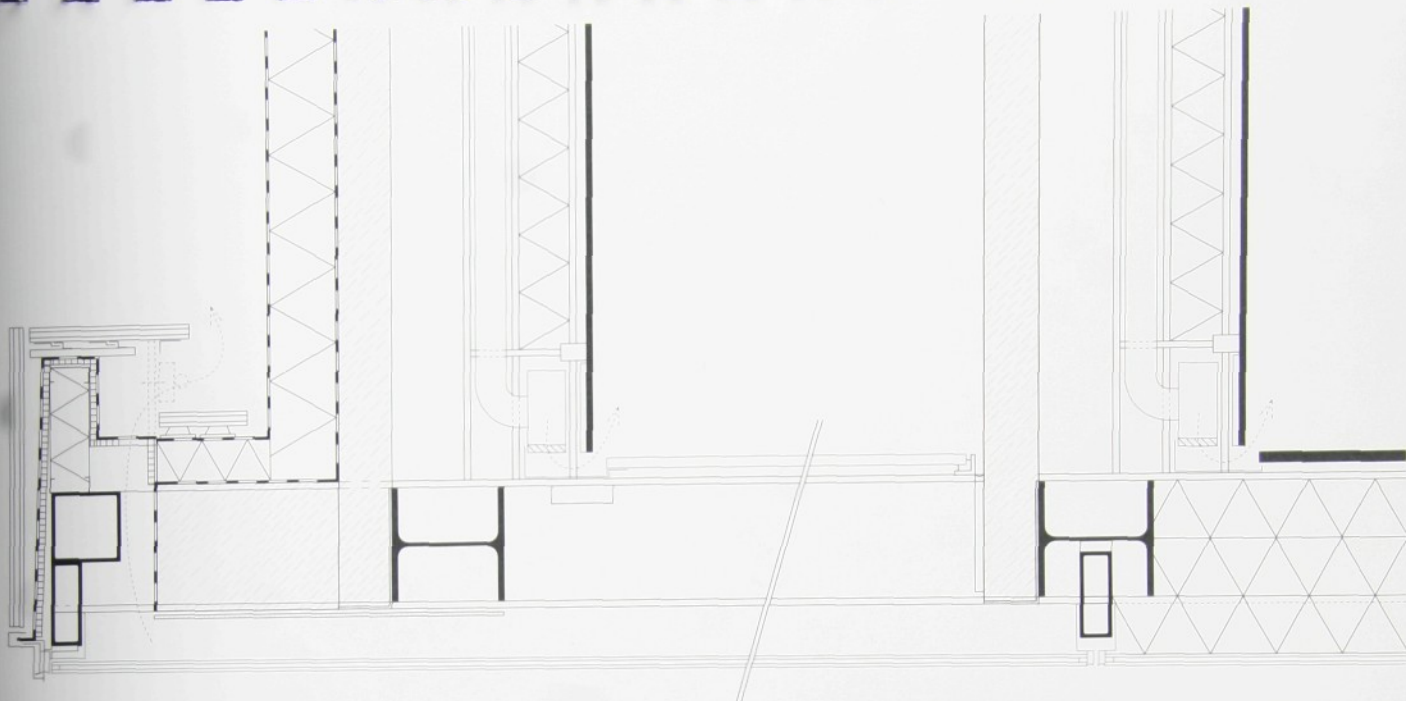
FASÁDA KULTURNÉHO DOMU

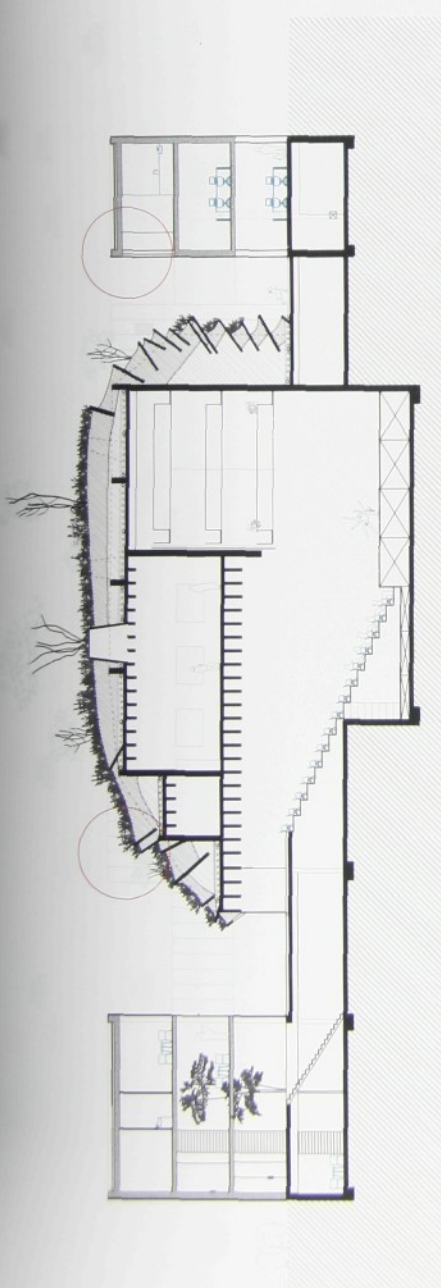

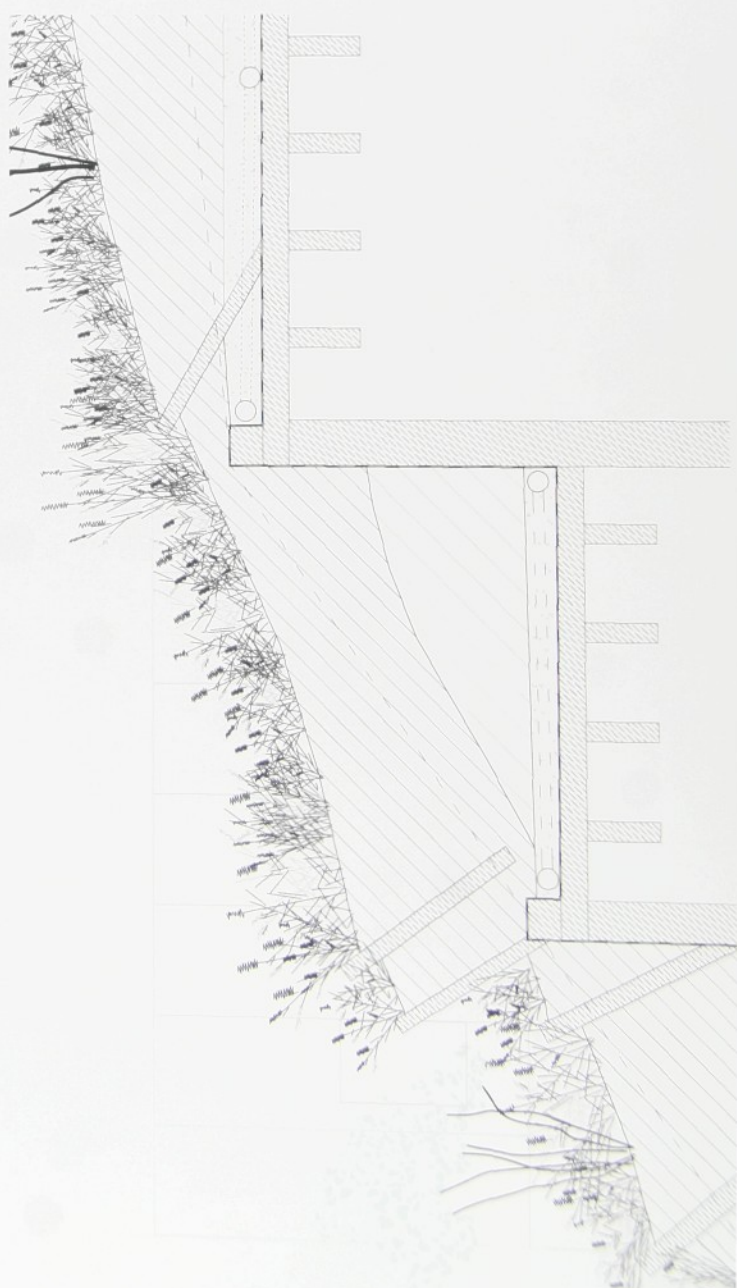

II. DETAIL FASÁDY 1/10

ARCHITENTONICKÝ DETAIL

TECHNICKÁ ZPRÁVA

Konstrukční řešení

Suterén objektu má v půdorysu tvar obdélníku. Konstrukční výška je 3,2 m, světla výška je 3 m. Obvodové stěny z monolitického železobetonu jsou založeny na základových pasech. Vnitřní konstrukce z monolitického železobetonu je kombinací sloupového a stěnového systému, je založena na pasech a patkách o velikostech uměřených zatížení. Konstrukce navazuje na konstrukční systémy nadzemních podlaží.

Objekt má tři nadzemní podlaží, je rozdělen do pěti samostatných částí, propojených ve druhém nadzemním podlaží lávkami. Tři vzniklé objekty mají obdélníkový půdorys a prostorový tvar kvádr. Jeden objekt je nepravidelný čtyřúhelník, prostorový tvar hranol. Jeden objekt tvoří betonový ortogonální rošt, pokrytý betonovými pláty. V půdorysu má obry nepravidelný tvar, prostorový tvar je hora.

Konstrukci čtyř obvodových budov tvoří tuhé prostorový rám z ocelových profilů HEB 250. Vzdálenost svítlých prvků je na výjimky podélně 6 m. Výjimky vznikly z hlediska k prostorovému uspořádání objektu a vzdálenosti jsou menší než 6 m. Příčná vzdálenost odpovídá šířce objektu, tedy 5,1 - 10 m.

Konstrukce je zavěšovaná ocelovými tahy a tuhými stropními tabulemi. Nosné prvky stropní konstrukce jsou příčné ocelové nosníky HEB 200. Střešní jsou ploché se svodem dešťové vody uvnitř objektu. Konstrukce je členěna ocelovými tahy a deskami jiného průsvitného materiálu. Fasáda je ke konstrukci přichycena z vnějšku, viz. detail. Vnitřní strana konstrukce je pokryta v průhledných a průsvitných úsecích izolačními skly, v neprůsvitných úsecích je konstrukce vyplněna izolačním materiálem a zakryta sádkartonem.

Střední objekt je tvořen třemi kvádry z monolitického betonu, visle nosné konstrukce jsou pouze obvodové stěny kvádrů. Objemy dvou větších kvádrů jsou propojeny, tvoří v podélném řezu písmeno T. Největší kvádr má dno v úrovni suterénu. Je možné jeho přední část snížit o 3,2 m pro potřeby hledíště. Celé hledíště je možné složit a odvézt do skladu nábytku. Zůstane volný prostor pro jiné využití sálu. Půdorysné rozměry sálu jsou 27 x 14,5 m. Jeho stěny mají tloušťku 350 mm, jeho světla výška je 5,7 a 9,3 m, jeho konstrukční výška je 6,9 a 10,4 m. Stropní konstrukce je tvořena železobetonovými průvlakky výšky 1 m s osovou vzdáleností 750 mm. Konstrukce stropu je tvořena železobetonovými průvlakky výšky 600 mm s osovou vzdáleností 750 mm. Konstrukce stropu je zatížena 1 m vysokou vrstvou zeminy a sněhem. Vertikální kvádr má dno 3,2 m pod úrovní suterénu. V jeho spodní části se nachází jeviště. Je tu možnost úroveň jeviště pomoci hydraulického zařízení srovnat s rovinou hledíště. V horní části kvádrů je umístěno provazitě pro divácké využití. Jeviště má výšku 6 m. Provazitě se dvěma lávkami má světlou výšku 8 m. Stropní konstrukce vertikálního kvádrů nese zatížení zeminnou sněhem.

Uspořádání vnitřních objemů hory, tři kvádry, doplňuje rástr pěti podélných a šesti příčných betonových stěn. Stěny mají tloušťku 300 mm. Složí jako kostra hor. Tyto stěny vnější betonové pásy různé délky a výšky s půdorysem různých křivek. Konečné podoby křivek bylo dosaženo opakovaným zkoušením. Celá betonová skulptura je na záhrd prospápana lehkým kamenivem a hlínou a ozeleněna. Konstrukce je odvodněna drenáží a doplněna zavlažovacím systémem. Zeleň tvoří vysoká luční tráva a jemné stromy kolem čtyř metrů.

Dopravní řešení

Hlavní obslužná komunikace je ulice Bezručova, ke které jsem připojila parkoviště, jeho poloha je částečně shodná s polohou stávajícího parkoviště. Z ulice Bezručovy rovněž usti vjezd do podzemního parkoviště rampou o sklonu 12o. Zásobování objektu se odehrává na východním konci jižní budovy, nákladní doprava se sem dostane objemem objektu ze severní strany po stávající komunikaci. Komunikaci na jižní straně navrhuji zrušit.

Nadzemní parkoviště má 18 stání, podzemní 19 stání. Zbylá potřebná parkovací místa může doplnit parkoviště u blízké polikliniky a rovněž parkoviště plánovaného nákupního centra na protější straně ulice Bezručova.

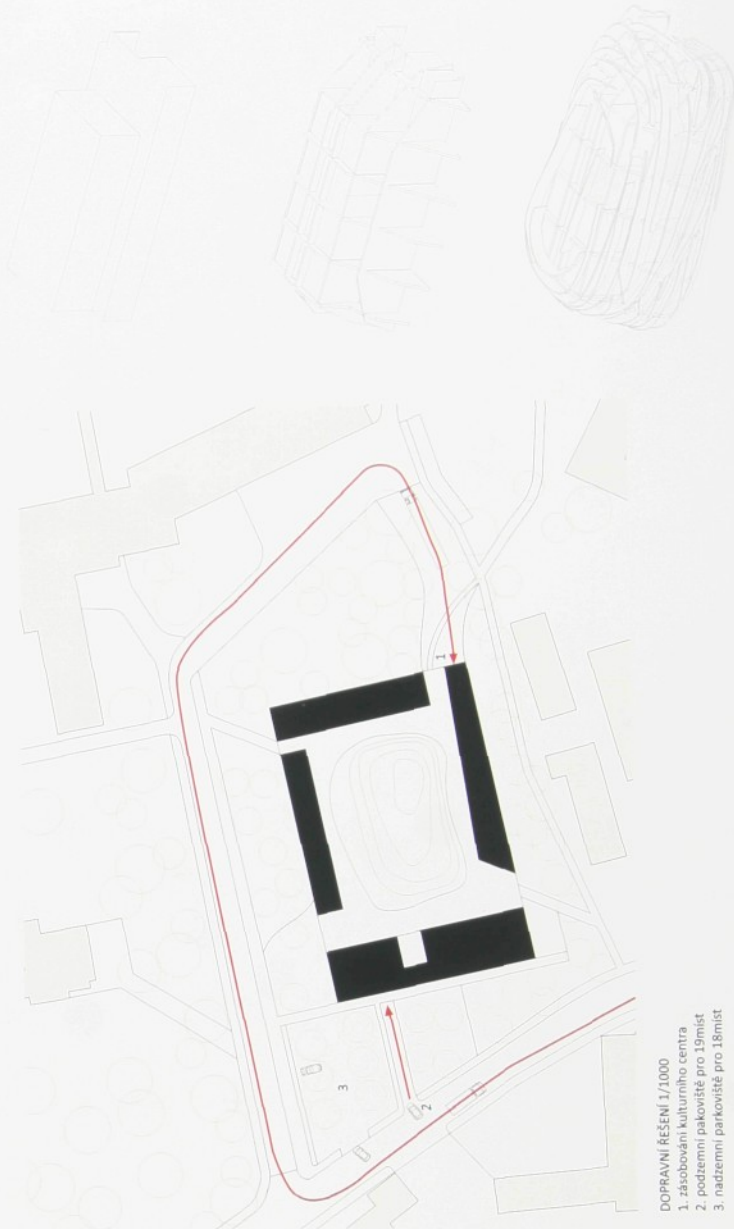
Bilance ploch

	Užitná plocha (m ²)	Obestavěný prostor (m ³)
1. etapa: Kulturní centrum		
Podzemní parkoviště	690	1950
Velký sál	385	4400
Ostatní provozy suterénu	1150	3400
Malý sál	100	300
Klubovna	65	200
Galerie	255	1000
Administrativa	150	450
Kavárna	80	240
Další prostory kulturního centra	485	1450
První etapa celkem	3360	13390
2. etapa: Knihovna		
Dětské oddělení	75	225
Hudební oddělení	65	195
Volný výběr	500	1500
Čítárna	170	510
Studovna	135	405
Přednáškový sál	80	240
Ostatní prostory	170	510
Zaměstnanecká část knihovny	280	840
2. etapa celkem	1475	4475

Zastavěná plocha je dána výstavbou suterénu v první etapě: 2320 m²
Plocha stavebního pozemku: 6600 m²

DOPRAVNÍ ŘEŠENÍ 1/1000

1. zásobování kulturního centra
2. podzemní parkoviště pro 19 míst
3. nadzemní parkoviště pro 18 míst

V16/10 A6
+ed

